

- สาระ:** ลูกๆที่แสนหวาน ลูกกลับมามั่งคั่งในตอนเช้าและเป็นขอทานในตอนเย็น เพื่อที่จะกลับมามั่งคั่งจากขอทาน และบริสุทธจากไม่บริสุทธ จดจำสองคำ มานมานะบาฟ และมาเดียจิบาฟ
- คำถาม:** วิธีที่จะกลับมาเป็นอิสระจากบ่วงกรรมคืออะไร?
- คำตอบ:** 1. การจาริกแสวงบุญแห่งการทรงจำระลึกถึงและการไตร่ตรองความรู้ 2. ให้มีความสัมพันธ์กับผู้เดียว สติปัญญาของลูกไม่ควรจะถูกดึงโดยใคร 3. ขอให้โยคะของลูกคงอยู่เชื่อมโยงกับแบตเตอรี่ที่ทรงพลัง ให้ความใส่ใจอย่างเต็มที่กับตนเอง มีปีกของคุณธรรมที่สูงส่งเสมอและลูกจะเฝ้าแต่เป็นอิสระจากบ่วงกรรม

โอม ซานติ พ่อได้นั่งและอธิบายให้กับลูกว่านี่คือเรื่องราวของบาร์ต เรื่องราวอะไร? เป็นผู้ที่มั่งคั่งในตอนเช้าและเป็นขอทานในตอนเย็น มีเรื่องราวเกี่ยวกับสิ่งนี้ ราชามั่งคั่งในตอนเช้า ลูกไม่ได้ยินถึงสิ่งเหล่านี้เมื่อลูกมั่งคั่ง ในยุคบรรจบพบกันเท่านั้นที่ลูกๆได้ยินสิ่งต่างๆของการเป็นผู้ที่มั่งคั่งและขอทาน สิ่งนี้ต้องซึมซับด้วยหัวใจของลูก ความเลื่อมใสศรัทธาทำให้ลูกเป็นขอทานและความรู้ทำให้ลูกมั่งคั่งอย่างแท้จริง กลางวันและกลางคืนนี้ไม่มีขีดจำกัด การกลับมามั่งคั่งจากขอทานคือเรื่องราวที่ไม่มีขีดจำกัดด้วยเช่นกัน และเป็นพ่อที่ไม่มีขีดจำกัดที่ทำให้ลูกเป็นเช่นนั้น สำหรับดวงวิญญาณที่ไม่บริสุทธทั้งหมดมีเพียงแบตเตอรี่เดียวเท่านั้นที่ทำให้พวกเขบริสุทธ หากลูกจดจำคติพจน์เช่นนั้นลูกจะคงอยู่อย่างมีความสุข พ่อพูดว่า ลูกๆ กลับมามั่งคั่งในตอนเช้าและแล้วก็กลายเป็นขอทานในตอนเย็น พ่ออธิบายให้แก่ลูกว่าลูกกลายเป็นเช่นนี้ได้อย่างไร แล้วพ่อก็ได้แสดงให้ลูกเห็นถึงวิธีที่จะกลับมาบริสุทธจากไม่บริสุทธ และความมั่งคั่งจากการเป็นขอทานด้วยเช่นกัน สองวิธีนั้นคือ มานมานะบาฟและมาเดียจิบาฟ ลูกๆรู้ด้วยเช่นกันว่านี่คือยุคบรรจบพบกันที่เป็นสิริมงคลที่สุด สิ่งนี้ได้มีการรับประกันสำหรับลูกทั้งหมดที่กำลังนั่งอยู่ที่นี้ ที่ลูกจะมั่งคั่งในสวรรค์ตามลำดับกันไปตามความเพียรพยายามที่ลูกทำ นี่ก็เป็นเช่นเดียวกันในโรงเรียน ชั้นเรียนได้รับการโยกย้ายตามลำดับกันไป เมื่อการสอบจบสิ้นลง, นักเรียนก็ไปและนั่งลงตามลำดับกันไป นั่นคือเรื่องราวที่มีขีดจำกัดและนี่คือเรื่องราวที่ไม่มีขีดจำกัด ดวงวิญญาณเข้าไปสู่ลูกประจำของรูตราตามลำดับกันไป ลูกประจำหรือต้นไม้ เมล็ดนั้นเป็นของต้นไม้ ดวงวิญญาณสูงสุดคือเมล็ดของต้นไม้โลกมนุษย์ ลูกๆ รู้ว่าต้นไม้เติบโตอย่างไรและแก่ลงอย่างไร ก่อนหน้านั้นลูกไม่ได้รู้สิ่งนี้ พ่อมาและอธิบายแก่ลูก เวลาคือยุคบรรจบพบกันที่เป็นสิริมงคลที่สุด เวลาลูกต้องเพียรพยายาม ลูกต้องนำปีกของคุณธรรมที่สูงส่งมาใช้ด้วยเช่นกัน ให้ความใส่ใจกับตนเองอย่างเต็มที่ ด้วยการไปจาริกแสวงบุญแห่งการทรงจำระลึกถึงเท่านั้นที่ลูกจะกลับมาบริสุทธ ไม่มีวิธีอื่น มีโยคะอย่างเต็มที่กับพ่อผู้เป็นแบตเตอรี่ที่ทรงพลัง แบตเตอรี่ของพ่อไม่มีวันหมด พ่อไม่ได้ไปสู่สภาพสโต, ราโจและตโมเพราะพ่อมีสภาพที่เหนือบ่วงกรรมเสมอ ลูกๆ เข้ามาสู่บ่วงพันธะของกรรม บ่วงพันธะนั้นแข็งแกร่งอย่างยิ่ง มีวิธีการเดียวเท่านั้นที่จะกลับมาเป็นอิสระจากบ่วงกรรมเหล่านี้ นั่นคือการจาริกแสวงบุญแห่งการทรงจำระลึกถึง ไม่มีวิธีอื่นใดนอกจากวิธีนี้ ตัวอย่างเช่น ความรู้ทำให้กระดูกของลูกอ่อนลง ในความเป็นจริงแม้แต่ความเลื่อมใสศรัทธาก็ทำให้ลูกนั้นอ่อนลง ผู้เดียวนั้นจะพูดว่า ผู้ที่สิ้นหวังนี่คือผู้ที่มีความเลื่อมใสศรัทธา เขาไม่ได้คิดโกงหรือหลอกลวงใคร อย่างไรก็ตามมีความหลอกลวงในบรรดาผู้เลื่อมใสศรัทธาด้วยเช่นกัน บาบามีประสบการณ์ในสิ่งนี้ เมื่อดวงวิญญาณทำธุรกิจของเขาด้วยร่างกาย ทุกสิ่งของชาติเกิดนี้ก็อยู่ในสำนักของเขา เราจะจดจำเรื่องราวชีวิตของเราได้ตั้งแต่อายุ 4 หรือ 5 ขวบ บางคนก็ลืมสิ่งต่างๆแม้กระทั่งเมื่อ 10 หรือ 20 ปีที่แล้ว ลูกไม่สามารถจดจำรูปและนามของชาติแล้วชาติเล่าได้ แต่ลูกสามารถที่จะระลึกถึงบางสิ่งของชาติเกิดนี้ได้ ผู้คนยังคงมีรูปภาพของเขาเอง ฯลฯ พวกเขาไม่สามารถจะระลึกถึงสิ่งใดในชาติเกิดอื่นๆของเขาได้ แต่ละดวงวิญญาณมีรูป, นาม, แผ่นดิน, เวลา และบทบาทที่เขาเล่นที่แตกต่างกัน รูปและนามทั้งหมดนั้นก็เปลี่ยนแปลงไปเรื่อยๆ สิ่งนี้อยู่ในสติปัญญาของลูกว่าดวงวิญญาณละร่างหนึ่งและรับอีกร่างหนึ่งอย่างไร ดวงวิญญาณต้องใช้ 84ชาติเกิดอย่างแน่นอน และมี 84ชื่อและมีพ่อ 84คน ในเวลาสุดท้ายทุกความสัมพันธ์จะกลับมามาโครธาน ลูกไม่เคยมีความสัมพันธ์มากมายในเวลาอื่นใดเหมือนกับที่ลูกมีในเวลานี้ ลูกควรจะเข้าใจว่าความสัมพันธ์ของยุคเหล็กคือบ่วงพันธะ ผู้คนมีลูกมากมายที่พวกเขาแต่งงานกันและมีลูกของตนเอง ในเวลานี้ลูกมีความสัมพันธ์มากที่สุด ลุง ป้า น้า อา ยิ่งลูกมีความสัมพันธ์มากเท่าไร ลูกก็จะมีบ่วงพันธะมากเท่านั้น มีการเขียนไว้ในหนังสือพิมพ์ว่ามีแผ่นดินคนเกิดมาและทั้งหมดก็มีสุขภาพที่ดี ลองคิดดูซิว่าจะมีญาติมิตรมากมายเพียงใด ในเวลานี้ญาติมิตรของลูกนั้นน้อยที่สุด ลูกมีความสัมพันธ์กับพ่อเพียงผู้เดียว โยคะของสติปัญญาของลูกไม่ได้เชื่อมโยงกับใครนอกจากผู้เดียว ในยุคทองจะมีมากกว่านี้ ชาติเกิดของลูกเป็นเช่นเพชรในเวลานี้ พ่อสูงส่งนำลูกๆมาเลี้ยงดู เป็นเพียงในเวลานี้เท่านั้นที่ลูกได้เข้ามาในตักของพ่อใน

ขณะที่มีชีวิตเพื่อที่จะประกาศสิทธิ์ในมรดกของลูก ลูกเข้าไปในตักของพ่อจากผู้ที่ถูกได้รับมรดก ไม่มีใครที่สูงกว่าลูกบราห์มิน โยคะของลูกทั้งหมดเชื่อมโยงกับพ่อผู้เดียว ลูกไม่ได้มีความสัมพันธ์ใดกับกันและกันเช่นกัน แม้แต่ความสัมพันธ์ของพี่น้องหญิงชายก็ทำให้ลูกตกลงมา ความสัมพันธ์ทั้งหมดควรจะเป็นไปกับผู้เดียว นี่เป็นสิ่งใหม่ ลูกต้องกลับมาบริสุทธิ์และแล้วก็กลับบ้าน ด้วยการไตร่ตรองมหาสมุทรแห่งความรู้ในลักษณะนี้ลูกจะเริ่มแปลงปรกาศ มีความแตกต่างของกลางวันและกลางคืนระหว่างปรกาศของยุคทองและปรกาศของยุคเหล็ก ในเวลาของหนทางของความเลื่อมใสศรัทธาเป็นอาณาจักรของราวัน ในเวลาสุดท้ายมีความหยิ่งโสของวิทยาศาสตร์อย่างมาก พวกเขาพยายามที่จะแข่งขันกับยุคทอง ลูกก็เขียนข่าวเกี่ยวกับการถามผู้คนว่า ท่านอยู่ในสวรรค์หรือนรก? 4 ถึง 5 คนก็ตอบว่าพวกเขาอยู่ในสวรรค์ มีความแตกต่างของกลางวันและกลางคืนในสติปัญญาของพวกเขา บางคนเชื่อว่าพวกเขาอยู่ในนรก และแล้วลูกก็ต้องอธิบายแก่พวกเขา ท่านต้องการจะกลายเป็นชาวสวรรค์หรือไม่? ใครก่อตั้งสวรรค์? เหล่านี้เป็นเรื่องราวที่แสนหวาน ลูกจดบันทึกสิ่งเหล่านี้ลงไป แต่สิ่งเหล่านี้ก็จะคงอยู่ในสมุดบันทึกของลูกเท่านั้น ลูกไม่ได้จดจำประเด็นเหล่านั้นในเวลาที่เป็น เป็นพ่อสูงสุด, ดวงวิญญาณสูงสุด, ชาวผู้ทำให้ลูกบริสุทธิ์จากไม่บริสุทธิ์ ท่านพูดว่า ให้จดจำพ่อผู้เดียวเท่านั้นอย่างสม่ำเสมอและบาปของลูกจะถูกตัดออกไป จะมีรายได้ด้วยการจดจำระลึกถึงใช่ไหม? ระบบของการจดจำระลึกถึงปรากฏขึ้นมาในเวลานี้ ลูกกลับมาสูงส่ง, บริสุทธิ์และสะอาดอย่างมากด้วยการจดจำระลึกถึง ตามความพยายามที่ลูกทำลูกก็จะประกาศสิทธิ์ในสถานภาพตามนั้น ลูกยังสามารถถามบาบาได้ ในทางโลกไม่มีสิ่งใดเลยนอกจากการทะเลาะเบาะแว้งเนื่องจากความสัมพันธ์และทรัพย์สินสมบัติ ที่นี้ไม่มีความสัมพันธ์ใด ลูกเป็นของพ่อผู้เดียวและไม่มีใครอื่น พ่อคือผู้เป็นนายของความไม่มีขีดจำกัด นี่คือนางสิ่งที่ย่ายายมาก ในด้านนั้นคือสวรรค์และในด้านนี้คือนรก ชาวสวรรค์เป็นคนดีหรือชาวนรกเป็นคนดี? ผู้ที่รู้จักก็จะพูดว่าชาวสวรรค์เป็นคนดี เนื่องจากพวกเขาไม่รู้จักพ่อ บางคนพูดว่าพวกเขาไม่ได้ใส่ใจกับชาวสวรรค์หรือชาวนรก บางคนก็ออกจากตักของพ่อและไปสู่ตักของมายา นี่เป็นความมหัศจรรย์! พ่อมหัศจรรย์และความรู้นี้ก็มหัศจรรย์เช่นกัน ทุกสิ่งมหัศจรรย์ ผู้ที่เข้าใจความมหัศจรรย์เหล่านี้ควรจะเป็นเช่นนั้นที่สติปัญญาของพวกเขาเชื่อมโยงอยู่กับความมหัศจรรย์เหล่านี้ ราวันไม่มีความมหัศจรรย์และสิ่งสร้างของเขาก็ไม่มหัศจรรย์ มีความแตกต่างของกลางวันและกลางคืน พวกเขาได้เขียนไว้ในคัมภีร์ว่ากฤษณะไปที่กาลิดาห์ (บ่อที่มึงูพิษห้าหัว) แล้วเขาก็ได้กลับมาเกลียดเพราะเขาถูกงูพิษกัด ในเวลานี้ลูกสามารถอธิบายสิ่งทั้งหมดเหล่านี้ได้อย่างชัดเจนมาก หากใครบางคนจะหยิบบาปของกฤษณะขึ้นมาและศึกษาสิ่งนั้น เขาก็จะกลับมาสดชื่นแจ่มใส นี่คือเรื่องราวของ 84 ชาตเกิด เช่นที่เป็นเรื่องราวของกฤษณะ และนี่ก็เป็นเรื่องราวของลูกด้วยเช่นกัน ลูกไปสวรรค์ใช่ไหม? จากนั้นลูกก็ไปสูญเงินเช่นกัน การเติบโตเกิดขึ้นอย่างต่อเนื่อง ไม่ใช่ว่าเพียงผู้ที่จะกลายเป็นราชาในยุคเงินเท่านั้นที่จะเข้ามาในยุคเงิน ผู้ที่ไม่มีการศึกษาก็จะต้องก้มลงเบื้องหน้าผู้ที่มีการศึกษา เพียงบาบาเท่านั้นที่ล่วงรู้ถึงความลับของละครนี้ เวลานั้นลูกรู้ว่าเพื่อนฝูงญาติมิตรทั้งหมดของลูก ฯลฯ เป็นผู้ที่อาศัยอยู่ในนรกและลูกคือผู้ที่อยู่ในยุคบรรจบพบกันที่เป็นสิริมงคลที่สุด เวลานั้นลูกกำลังจะกลายเป็นผู้ที่สูงส่งที่สุด มีความแตกต่างอย่างมากมายเมื่อลูกอยู่อาศัยข้างนอกและเมื่อลูกมาและอยู่ที่นี้เป็นเวลา 7 วัน ลูกออกมาจากมิตรของนกกระสาและเข้ามาสู่มิตรของหงส์ มีผู้คนมากมายที่ทำให้ผู้อื่นเสียหาย ลูกหลายคนก็ไม่ได้ใส่ใจกับมูรลี พ่ออธิบายว่า อย่าได้ไม่ระมัดระวัง ลูกต้องกลายเป็นดอกไม้ที่มีกลิ่นหอม เพียงสิ่งเดียวเท่านั้นก็เพียงพอสำหรับลูก นั่นคือการจารึกแสวงบุญแห่งการทรงจำระลึกถึง ที่นี้ลูกมีมิตรของบราห์มินเท่านั้น มีความแตกต่างระหว่างผู้ที่สูงสุดและผู้ต่ำสุด ลูกเขียนว่า บาบ่า ฉันผู้เดียวที่เป็นหงส์จะทำอะไรได้ในกลุ่มมิตรที่เป็นนกกระสา? นกกระสาจะตีเมฆเหมือนหนาม ลูกต้องทำความเพียรพยายามอย่างมาก ด้วยการทำตามศรัทธาของพ่อลูกจะประกาศสิทธิ์ในสถานภาพที่สูง คงอยู่อย่างเป็นหงส์เสมอ อย่าได้กลายเป็นนกกระสาในกลุ่มของนกกระสา มีคำพูดว่า ผู้ที่เคยอัศจรรย์ใจกับความรู้นี้ถ่ายทอดความรู้นี้ให้แก่ผู้อื่นแล้วก็วิ่งหนีไป หากมีความรู้แม้เพียงเล็กน้อยลูกก็สามารถไปสวรรค์ แต่มีความแตกต่างของกลางวันและกลางคืน จะมีการลงโทษที่รุนแรงมาก พ่อพูดว่า หากลูกไม่ทำตามแนวทางปฏิบัติของพ่อและลูกกลับมาไม่บริสุทธิ์ ลูกจะได้รับการลงโทษ 100 เท่า และสถานภาพของลูกก็ลดลงไปด้วยเช่นกัน อาณาจักรกำลังมีการก่อตั้งขึ้น ลูกลืมสิ่งเหล่านี้ หากลูกจดจำได้มากเท่านี้ ลูกก็จะทำความเพียรพยายามที่จะประกาศสิทธิ์ในสถานภาพที่สูงอย่างแน่นอน หากลูกไม่ทำความเพียรพยายาม ก็เป็นที่เข้าใจได้ว่าลูกฟังด้วยหูข้างหนึ่งและปล่อยออกไปด้วยหูอีกข้างหนึ่ง และลูกไม่มีโยคะกับพ่อ ขณะที่อยู่ที่นี้, โยคะของสติปัญญาของลูกยังคงเชื่อมโยงกับลูกๆของลูก พ่อพูดว่า ให้ลืมทั้งหมดนั้น สิ่งนี้เรียกว่าการวางเฉย มีเปอร์เซ็นต์ในสิ่งนี้เช่นกัน ความคิดของลูกก็ไปที่ใดที่หนึ่ง หากลูกตกหลุมรักใครบางคน สติปัญญาของลูกก็จะยึดมั่นอยู่กับบุคคลนั้น บาบ่าอธิบายแก่ลูกทุกวันว่า ไม่ว่าอะไรก็ตามที่ลูกเห็นด้วยดวงตาคู่นี้สิ่งนั้นจะถูกทำลาย ให้โยคะของสติปัญญาของลูกเชื่อมโยงกับโลกใหม่ เชื่อมโยงสติปัญญาของลูกในโยคะกับความสัมพันธ์ที่ไม่มีขีดจำกัดด้วยเช่นกัน ผู้เป็นที่รักนี้น่าอัศจรรย์ ในหนทางของความเลื่อมใสศรัทธาผู้คนร้องเพลงว่า เมื่อท่านมาพวกเราจะไม่จดจำใครนอกจากท่าน ในเวลานี้พ่อได้มาแล้ว ลูกต้องนำโยคะของสติปัญญาของลูกออกไปจากที่อื่นๆทุกแห่ง ทั้งหมดนั้นกำลังจะกลายเป็นฝุ่นผงธุลี ราวกับว่าโยคะของสติปัญญาของลูกนั้นเชื่อมโยง

กับผงฐลี หากโยคะของสติปัญญาของลูกเชื่อมโยงกับพ่อ ลูกก็จะกลายเป็นนาย พ่อทำให้ลูกรู้คิดอย่างมาก ผู้คนไม่รู้ว่าความเลื่อมใสศรัทธาคืออะไรหรือความรู้คืออะไร เวลานั้นลูกได้รับความรู้แล้ว และดังนั้นลูกก็เข้าใจเช่นกันว่าความเลื่อมใสศรัทธาคืออะไร เวลานั้นลูกมีความรู้สึกว่ามีความทุกข์มากมายเพียงใดในความเลื่อมใสศรัทธา ผู้คนแสดงความเลื่อมใสศรัทธาและพิจารณาว่าตนเองมีความสุขอย่างมาก แล้วพวกเขาก็พูดด้วยเช่นกันว่า พระเจ้าจะมาและให้ผลแก่พวกเรา พวกเขาไม่รู้ว่าพระเจ้าจะให้ผลอย่างไรและท่านจะให้ผลแก่ใคร? เวลานั้นลูกเข้าใจว่าพ่อมาเพื่อให้ผลของความเลื่อมใสศรัทธาแก่ลูก ลูกต้องทำตามแนวทางปฏิบัติของพ่อที่ลูกได้รับผลของอาณาจักรของโลกจากท่าน แนวทางปฏิบัติเหล่านี้เรียกว่าได้ว่าเป็นแนวทางปฏิบัติที่สูงที่สุดเหนือสิ่งใด ทุกคนได้รับแนวทางเหล่านี้ บางคนก็สามารถทำตามได้ในขณะที่ผู้อื่นไม่สามารถทำตามได้เลย อำนาจในการปกครองที่ไม่มีขีดจำกัดกำลังถูกสร้างขึ้น เวลานั้นลูกเข้าใจแล้วว่าลูกเคยเป็นอะไรและสภาพในเวลานั้นของลูกเป็นเช่นไร มายาทำลายลูกโดยสิ้นเชิง สิ่งนี้เป็นเหมือนกับโลกของชาคศพ ไม่ว่าอะไรก็ตามที่ลูกเคยได้ยินมาในหนทางของความเลื่อมใสศรัทธา ลูกก็เฝ้าแต่พูดว่า “จริง จริง” กับสิ่งนั้น อย่างไรก็ตามเวลานี้ลูกรู้ว่าเพียงพ่อผู้เดียวเท่านั้นที่บอกสัจจะแก่ลูก ลูกควรจะจดจำพ่อผู้เดียว หากใครจากข้างนอกมานั่งที่นี่ เขาจะไม่เข้าใจสิ่งใด เขาจะพูดว่า ฉันไม่รู้ว่าพวกเขากำลังพูดเกี่ยวกับอะไรที่นี่ ทั้งโลกพูดว่าพระเจ้าอยู่ในทุกหนแห่งในเวลาเดียวกัน ในขณะที่ผู้คนเหล่านี้พูดว่าท่านคือพ่อของพวกเรา เขาจะเฝ้าแต่ส่ายหัวอย่างไม่เห็นด้วย ลูกจะเฝ้าแต่พูดว่า “ใช่ ใช่” เหตุนี้เองคนใหม่จึงไม่ได้รับอนุญาตให้มาที่นี่ อัจชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานั้นได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่พ่อ บัพดาตา พ่อทางจิตพูดนมัสตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเอง ความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. เพื่อที่จะกลายเป็นดอกไม้ที่มีกลิ่นหอม ลูกจำเป็นต้องมีความระมัดระวังอย่างมากเกี่ยวกับมิตรที่ลูกคบหา จงคบมิตรที่เป็นหงส์ อยู่อย่างเป็นหงส์ อย่าได้อยู่อย่างไม่ระมัดระวังกับมูรลี
2. เพื่อที่จะได้รับการปลดปล่อยจากบ่วงกรรม จงมีทุกความสัมพันธ์กับพ่อผู้เดียวในยุคบรรจบพบกัน อย่าได้มีความสัมพันธ์ใดกับกันและกัน อย่าปล่อยให้โยคะของสติปัญญาของลูกยึดมั่นอยู่กับใครบางคนด้วยการตกหลุมรักในความสัมพันธ์ที่มีขีดจำกัด จดจำผู้เดียวเท่านั้น

พร: **พร:** ขอให้ลูกสังเกตเกมของสถานการณ์ที่เลวร้ายทั้งหมดในขณะที่อยู่อย่างมั่นคงในสภาพของผู้สังเกตการณ์ที่ละวางและเป็นดวงวิญญาณที่พอใจ
ไม่ว่าจะมีสถานการณ์ที่เลวร้ายมาทำให้ลูกสั่นคลอนมากมายเพียงใด จงกลับมามั่นคงในสภาพของผู้สังเกตการณ์ที่ละวางและลูกจะสัมผัสว่าทุกสิ่งทุกอย่างเป็นการแสดงโชว์หุ่นกระบอก นั่นไม่ใช่ของจริง
มองดูเกมในขณะที่รักษาเกียรติของตนเอง เกียรติที่สูงส่งของยุคบรรจบพบกันคือการเป็นเพชรพลอยของความพอใจและอยู่อย่างพอใจ ดวงวิญญาณที่รักษาเกียรตินี้ไว้ จะไม่สามารถมีความสุขได้ ของขวัญพิเศษจากบัพดาตาในยุคบรรจบพบกันคือความพอใจ

คติพจน์: มีความสุขใจอย่างมากที่ความสุขในจิตใจของลูกจะปรากฏให้เห็นอย่างชัดเจนบนใบหน้าของลูก

*** โอม ชานติ ***